RELATIO
FACTA IN CONSISTORIO SECRETO CORAM S.D.N. GREGORIO PAPA XV.

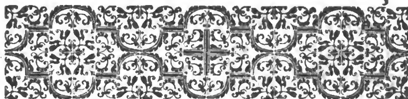
A FRANCISCO MARIA
EPISCOPO PORTVENSI
S.R.E. CARD. A MONTE

DIE IANVARII M.DC.XXII.

SVPER VITA, SANCTITATE, actis Canonizationis, & miraculis

BEATI PHILIPPI NERII
FLORENTINI
CONGREGATIONIS ORATORII
FVNDATORIS.

BEATISSIME PATER.

ATVS eſt B. Philippus Nerius Florentiæ, ex honeſtis & catholicis parentibus. Et cùm iam inde ab ipſa pueritia egregia futuræ ſanctitatis præbuiſſet indicia, adoleſcens (Chriſtianæ perfectionis cupidus) relictis patria, & parentibus, ac contempta paterna, & auunculi ſatis opulenta hæreditate, Romam ſe contulit: vbi Philoſophiæ, ac ſacrarum litterarum ſtudia cum pietatis operibus, ac ſtudio Chriſtianæ perfectionis coniungens, breui temporis ſpatio ſanctitatis, ac doctrinæ plurimum aſſequutus eſt. Cùm verò ad quadrageſimum ferè ætatis annum perueniſſet, quamuis ſolitariæ vitæ deſiderio ſummopere teneretur; tamen iuſſu confeſſarij, eximiæ prudentiæ, & ſancti-

tatis viri, ſacris initiatus Ordinibus, audiendarum confeſſionum munus accepit. in quo ad vltimum vſque vitæ ſpiritum aſsiduè, atque exactè perſeuerans, innumeros è peccatorum ſordibus ereptos ad piam, religioſamq. vitam, Domino adiuuante, traduxit. Charitate in Deum, & proximos fuit admirabilis; humilitate, patientia, manſuetudine mirificè excellebat. Abſtinentia fuit inſignis: virginitatē illibatam perpetuò ſeruauit; neque id ſolum, ſed etiam ſuauiſſimum pudicitiæ odorem, fœtoremq. impudicorum hominum diuinitus ſentiebat. In dignoſcendis, promouendisq. ad chriſtianas virtutes hominum animis tanta erat peritia, & prudentia præditus, vt plerique etiam magnæ ſanctitatis, doctrinæ, & dignitatis viri ad eum, tanquam ad magiſtrum, & auctorem conſiliorum, ex omni parte confluerent. Prophetiæ dono adeò excelluit, vt fortè de alio non legantur ſimilia. Angelorum, Sanctorumq. apparitionibus

fre-

frequenter recreabatur. Anno ante eius obitum, cùm acutiſſimis laterum doloribus premeretur in lectulo, adfuit ei Beatiſſima Virgo: cui cùm obuijs vlnis toto corpore in altum elatus occurreret, confeſtim ſanus effectus eſt. Viuens ipſe plurimis apparuit, & periclitantibus opem tulit. Aegros innumeros in priſtinam corporis firmitatem reſtituit. morti proximos à morte liberauit; mortuumq. ad vitam reuocauit. Ex quibus Beatus iſte, adhuc viuens, Romæ, foriſque fuit in magna ſanctitatis opinione; & in maxima ne dum exiſtimatione, ſed etiam, vt ita dicam, veneratione apud homines, cuiuſuis conditionis, dignitatis, & ordinis; & apud ipſoſmet ſummos Pontifices, Cardinales, Reges, Principes, Prælatos, & Religioſos. Et demum omnium virtutum, & miraculorum ſplẽdore clarus, plenus dierum, octogeſimo ſuæ ætatis anno obdormiuit in Domino, vij. Cal. Iunias, anno 1595.

Statim audita morte, cùm eius corpus

in ecclesiam delatum esset, vt exequiæ ei de more celebrarentur, omnium ordinum hominum ad illud venerandum concursus factus est: qui maximo pietatis affectu eius manus deosculabantur, corpus Rosarijs tãgebant, rosas, ac flores, quibus corpus erat aspersum, pietatis ergo auferebant; & partem aliquam vestium, capillorum, aut aliorum huiusmodi, vt apud se, velut reliquias, retinerent, habere contendebant. Quorum pietatem ac deuotionem voluit Deus etiã miraculis comprobare, & augere. Nam inter alios Augustinus Magistrius Romanus, & Margarita eius soror, qui strumis diu laborauerant, sanati sunt statim atque ad feretrum accedere potuerunt, & manum dicti B. Philippi collo, vbi morbus insidebat, admouerunt. Et eiusmodi sanitatum gratiam plures alij ex eiusdem sacri corporis contactu sunt consequuti. Fama verò sanctitatis, & miraculorũ huius Serui Dei adeo creuit, vt statim dignus Canonizatione ac-
cla-

clamaretur; & multi viri graues de eius Canonizatione promouenda cogitarint; & apud fel. record. Clementem VIII. Sanctitatis Vestræ prædecessorem, hac de re egerint. Cuius auctoritate, viuæ vocis oraculo concessa, in Vrbe, & extra, statim eodem ipso anno 1595. fuerunt receptæ informationes, & facti processus super ipsius Serui Dei virtutibus, sanctitate, & miraculis: & successiuè coram Paulo V. recolendæ memoriæ pro eadem Canonizatione institerunt Ludouicus Christianissimus, Galliæ, & Nauarræ Rex; Maria eiusdem Christianissimi Regis mater; Inclytus Senatus, Populusque Romanus; Ferdinandus Magnus Etruriæ Dux; & post eius obitum Cosmus eius filius: quo ex hac vita sublato, Christina eius mater, & Magdalena coniux, Maximilianus vtriusque Bauariæ Dux, Carolus Gonzaga Dux Niuerniensis, & Catharina Lotharingia eius vxor, necnon Congregatio Oratorij S. Mariæ in Vallicella de Vrbe.

Ad quorum preces idem Pontifex sacræ Rituum Congregationi rescripsit, vt de præfata sanctitatis, & miraculorum fama in genere inquireret, & referret. Et habita desuper relatione, inquisitionem specialem, & totam causam de mense Iulij 1610. delegauit Francisco Peniæ tunc Rotæ Decano, Horatio Lancellotto, & Dionysio de Marquemonte eiusdem Rotæ Auditoribus. Per quos Auditores, & sucessiuè per Sanctitatem Vestram, tunc similiter eiusdem Rotæ Auditorem, in huiusmodi causa in locum dicti Horatij Lancellotti ad Cardinalatus dignitatem promoti suffectum, hic in Curia fuerunt recepti testes, & datæ remissoriæ: quarum vigore fuerunt examinati testes extra Curiam in diuersis locis. ex quibus nedum prænarrata omnia fuerunt legitimè probata, sed etiam plenè constitit de continuatione famæ sanctitatis, innumeris miraculis post ipsius Beati mortem comprobatæ. Nam Philippo statim post obitum, & suc-

cef-

cessiuè tales honores delati sunt, quales in Ecclesia Catholica Beatis tribuuntur. quin, & Beati nomine communiter vocatus est; in eius honorem anniuersaria dies solemni pompa, ac populi frequentia, in ecclesijs tum Romæ, tum alibi celebrata est, & celebratur; fuerunt erectæ Capellæ, institutæ Cõgregationes, depictæ imagines cum diademate; ad illius sepulchrum habitus fuit, & habetur frequens vtriusque sexus Christi fidelium concursus. qui, cùm varia obtinuerint, & in dies obtineant beneficia, miraculosa eius intercessione; ideo multa dona, signa, & votiuas tabellas detulerunt, & plura luminaria apposuerunt. & sacellum, in quo eius corpus asseruatur, publicè & palam appellatur Sacellum Beati Philippi: & miracula plurima probantur ex processibus, quorum pauca hic breuiter perstringam.

Drusilla vxor Antonij Fantini præcipiti casu ab alto suæ habitationis loco in atrium delapsa, capite, & alijs confracta membris,

pro insanabili, & moritura ob id iudicata; Serui Dei reiterata apparitione statim sanitati restituitur.

Ioseph filius Ferdinandi Sermei, graui morbo oppressus, à medicis destitutus, & iam moribundus, ac agens animam; frustulo telæ sanguine Serui Dei aspersæ, ad illius cor apposito, statim ne dum sanatur, sed è lecto surgit, deambulat, comedit, & die sequenti domo omnino sanus, & conualidatus egreditur.

Fr. Io. Baptista Masia Magister sacræ Theologiæ, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis de Redemptione, ætatis annorum 71. biennio tribus grauissimis infirmitatibus Neapoli iugiter oppressus, salute à medicis desperata, ad Beati Philippi confugit opem. & voto nuncupato, per epistolam rogauit Fratrem Paulum eiusdem Ordinis, Romæ degentem, vt in Capella dicti Beati sacrum ipsius nomine faceret, Deumq. deprecaretur, vt intercessione eiusdem Serui sui sani-

tatem

tatem ſibi elargiri dignaretur. Eadem die, eadem ipſa hora, qua Frater Paulus Romæ in Capella prædicta Miſſam celebrat, Fr. Io. Baptiſta à prædictis tribus infirmitatibus ſanatur; adeò vt confeſtim non ſolum è lecto ſurrexerit, ſed per Conuentum, & extra liberè deambulauerit. Qui etiam paulò poſt Romam petijt, ſacellum Beati inuiſit, ſacrum in eo celebrauit, & votum quod vouerat, reddidit.

Puer natus mortuus reſurrexit ad inuocationem Beati Philippi factam ab obſtetrice, ſimul cum tactu eiuſdem Beati capillorum ad corpus mortuum.

Septimia Neria ſiniſtro oculo obcæcata ob grauem eius percuſſionem ferro ignito, ad eandem Beati Philippi inuocationem, & appoſitionem eiuſdem reliquiarum ad oculum, ſtatim ſanatur.

Anno 1601. quo tempore Nerus de Nerijs Sacellum in honorem Beati Philippi Romæ ſumptu magnifico extruebat, acci-

dit vt eius filius Philippus, quem paulo ante (anno scilicet 1598.) dicti Beati intercessione impetrarat, eique, deuotionis causa, Philippi nomen imposuerat; pustulis, ac febri ita grauiter ægrotaret, vt iam efflaturus animam videretur. Et dum pater in vicinum cubiculum secedit, ne morientem filium cerneret; &, dolore victus, piè conquereretur cum B. Philippo: ex improuiso se à moribundo infante euocari sensit. cui puer dixit, auum (sic enim dictum Beatum appellabat) sibi caput contrectasse, ac morbũ abstulisse. Cuius rei veritatem exitus comprobauit. Nam, cùm non multò post sanies plurima ex pueri aure efflueret, manifestè apparuit disruptum apostema, quod in capite habebat, vbi ab auo se tactum affirmabat. vnde puer sanus remansit.

Ex quibus, & alijs pluribus in processu probatis, ad præfatam Sanctitatis Vestræ relationem plenè etiam discussam, & approbatam à sacra Rituum Cõgregatione; præfatus

ſatus Paulus V. de anno 1615. conceſſit, vt dum cauſa Canonizationis ad exitum, qui tunc optabatur, feliciter perduceretur, poſſet de ipſo Seruo Dei Philippo, tanquã de Beato, Officium celebrari. Poſt obitum Pauli placuit Altiſſimo Sanctitatem Veſtram ad ſupremum faſtigium Pontificiæ dignitatis aſſumi; cui, ob eximiam pietatem, & magnam in hunc Beatum virum deuotionem, reſeruauerat Deus actum Canonizationis huiuſmodi: vt qui cauſam Rotæ Auditor maximo labore egerat, & Cardinalis ſumma pietate promouerat; Pontifex ad optatum finem perduceret. Renouatis pro Canonizatione inſtantijs, placuit Sanctitati Veſtræ relationem præfatam ad ſacram Rituũ Congregationem remittere, iubendo nos de tota hac cauſa iterum cognoſcere, vt poſſet ad vlteriora procedi.

Nos autem frequenter congregati, quo decebat ſtudio, & diligentia, negotium examinauimus: omneſq. vnanimes in eam iui-

mus

mus ſententiam: videlicet, ſufficienter conſtare de validitate proceſſus, de ſanctitate vitæ, & de miraculis tam in vita, quàm poſt mortem Beati Philippi; & poſſe Sanctitatem Veſtram, ſi ei placuerit, canonico, & legitimo ritu hunc Seruum Dei inter Sanctos referre.

Hæc ſunt, Beatiſſime Pater, quæ Veſtræ Beatitudinis iuſſu coram ampliſſimo ſacro Senatu de Beati Philippi ſanctitate, & miraculis, & totius cauſæ ſtatu, maiori, qua potui breuitate recenſenda exiſtimaui.